

ražajo samó namen ter so brez vsake oblike uljudnosti. Naša sedanja »dopisnica«, v kateri se v kratkem pové vsebina, podobna je prejšnjemu biljetu.

Od 16. stoletja dalje je v vseh omikanih državah umetno pisanje pisem jako napredovalo. Pisma imajo dandanes večji pomen negoli v prejšnjem času. Umetnost pisanja pisem v denšnjem pomenu nastane šele z izobraženo družbo, katera je zopet nasledek napredujoče omike.

S precejšnjo gotovostjo bomo iskali početek pismom v tisti dóbi, ko se ustanóvi pri kakem národu pismeni jezik. Ker so pa Egipčanje izumili pisavo, smemo trditi, da so oní pisali prva pisma. Mogoče pa, da so takozvani »kvipus« pri Peruvancih, ali tem slična, tudi iz vozlov obstoječa kitajska poročila še starejša. »Kvipus« so namreč poročila, sestavljena od različno barvanih, na nitih privezanih vozlov. S pisnim jezikom se je razvijal gotovo tudi povod, da so začeli pisati pisma. Prej še pa so si ljudje dostikrat javljali poročila z zažiganjem kresóv.

Preteklo je že mnogo časa od óne dóbe, ko so pisma še bila redka, ker ni bilo mnogo pisanju-veščih ljudi. Število pisem se je posebno pomnožilo v zadnjih desetletjih. Od leta do leta sedaj rase število pisem na milijone. Leta 1885. bilo je v prometu avstrijsko-ogrske pošte 503.769.000 pisem in dopisnic. Samó v deželah tostran Litave je bil promet pisem in dopisnic za 15.572.000 večji nego leta 1884. Kakov napredek od Egipčanov do nas!



Smehlaj se!

Smehlaj se, deklica, smehlaj!
Nasmeh ti solnca je sijaj,
Ki v jutru se nam zardečí,
Da revni svet oveselí.

Smehlaj se, deklica, smehlaj!
Nasmeh je tvoj veseli maj,
In ustna tvoja, cvet premil,
Ki ravnokar se je razvil.

Smehlaj se, deklica, smehlaj!
Nasmeh je tvoj čarobni raj,
In ti, devica, angelj mal,
Ki ga je Bog z nebá poslal.

Stanetinski.

